

at Anvendelsen af dette ikke ubetydelige Belsøb bliver nærmere bestemt ved Lov. Indtilendit skal jeg være meget villig til at tage de Henstillinger, som Udvalget har gjort, under nærmere Overveielse, og saavidt jeg har Leilighed til at kjende disse Høistoler — man vil jo ikke her have en Centralisation, men jeg maa helst holde mig helt udenfor dem — skal jeg gjøre, hvad jeg kan for at faae Belsøbet anvendt paa en henfigtsmæssig og frugtbar Maade. Til det lærde Skolevæsen er der stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa en Nedfættelse af 400 Kr. paa en kalkulatorist Post. Derimod har jeg ikke noget Videre at indvende, da Kontoens Beskaffenhed er den, den er. Den ærede Ordfører har nu bragt Spørgsmaalet om Examen's Afholdelse ved de lærde Skoler, og navnlig Spørgsmaalet om den latinske Stil ved Overgangen fra 4de til 5te Klasse i de lærde Skoler, i Forbindelse med det lærde Skolevæsen's Budget. Den ærede Ordfører mente, at det fremgik tilstrækkelig tydeligt af Forhandlingerne om den paagjældende Lov, at den Maade, hvorpaa Loven er fudsført, ikke er stemmende med dens Henfigt. Dette kan jeg dog ikke indrømme det ærede Medlem. Jeg har allerede tidligere gjort den Indrømmelse, at jeg ikke anser Loven af 1871 om de lærde Skoler, for at være noget Mesterværk; jeg har dertil knyttet den Bemærkning, at jeg anser en Reform af den i en nær Fremtid for ønskelig, og jeg har gjort de første Skridt for at indlede en saadan. Saa længe vi have Loven, maa den imidlertid udføres, som den er, og jeg kan paa ingen Maade indrømme, at det Forlangende, at en Discipel, der gaar over fra 4de til 5te Klasse i de lærde Skoler, skal have en vis meget ringe Færdighed i at skrive Latin — Karakteren, som gives derfor, regnes ikke med ved Examen'skarakteren — kommer i Strid med Fordringen i Loven af 1871. Endnu meget mindre tror jeg, det kan indrømmes, at den Fordring, jeg har stillet, supplerende hvad der tidligere er sket, nemlig, at Privatister skulle være den samme Examen undergionne som de, der tage Examen i Skolerne, skulde have gjort Sagen meget værre; det er mig helt ubegribeligt. Jeg tror, det maa forudsættes som givet fra alle Sider og med fuld Føie, at Meningen har været den, at naar man indrømmede Privatister Ret til at tage Examen, der har samme Betydning som den Examen, der tages ved de offentlige og private lærde Skoler, saa skulde Examen i begge Tilfælde ogsaa være den samme. Det, der er sket ved mit Cirkulære i den Henseende, er kun en Gjennemførelse af, hvad der foreligger i Forveien, men paa ingen Maade noget Nyt, og har man først ret faaet Die for, hvad det var, da man læste dette Cirkulære, maa det være af den Grund, at man ikke har kjendt den kongelige Anordning af 5te August, der nærmere udfører Loven om de lærde Skoler. I Betænkningen er omtalt Ønske-

ligheden af, at der blev forelagt Rigsdagen en Lov om en Revision af det lærde Skolevæsen's Lønninger, navnlig af Lønningsloven af 28de Marts 1855. Jeg skal dertil bemærke, at der i Samlingen 1863—64 blev forelagt Forslag til en Revision af denne Lønningslov, men den blev ikke gennemført. I Samlingen 1864—65 blev der forelagt et andet Forslag, som heller ikke blev gennemført. I Samlingen 1865—66 blev der forelagt et tredje Forslag; men det kom heller ikke til endelig Forhandling. Man pauserede da et Aar, men tog fat igjen i Samlingen 1867—68; der blev da atter forelagt et Forslag, som heller ikke blev fuldført. Man kom atter med et Forslag i 1868—69, men det fik den samme Skjæbne som de foregaaende, og derefter kom der et i 1870—71, der heller ikke blev gennemført. Efter at have set saa mange frugtesløse Forsøg paa at bringe en Revision af denne Lønningslov tilveie, tror jeg ikke, man kan fortænke mig i, at jeg forstaaede Rigsdagen for et Forslag derom i denne Samling, men længes man derefter, skal jeg visse- lig ikke forsømme at komme med et nyt Forslag, efter som det er utvilsomt, at Lærerne ved de lærde Skoler i høi Grad trænge til Forbedring af deres Kaar. Dette følger allerede deraf, at den Lønningslov, der endnu er gjældende, er af 28de Marts 1855, altsaa mere end 20 Aar gammel. Spørgsmaalet om dertil at knytte Forslag om at nedlægge en stor Del af de lærde Skoler, haaber jeg, at man holder mig undskyldt, at jeg ikke indlader mig paa. — Under „Seminariefonden og Seminarierne“ foreligger der et Spørgsmaal om Beregning af Seminarilærernes Lønninger, paa hvilket et Medlem af Finantsudvalget (Ch. Nielsen) gif nærmere ind. Det ærede Medlem gif ud fra den Betragtning, at hvad jeg her har gjort gjældende i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, er det Samme, som nogle Aar tidligere har været gjort gjældende af nogle Adjunkter, men som er blevet undertjendt ved Domstolene; men det er ikke rigtigt, det var da en anden Fordring, som de Paagjældende stillede, og som aabenbart beroede paa en Misforstaaelse af deres Stilling. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at den, der vil gjennemlæse den almindelige Lønningslovs § 11, ikke kan være i nogenformelt Tvivl om, at de 4 Lærere, der her omhandles, ere berettigede til at faae deres Lønninger beregnede efter denne Paragraf. Jeg har sølt mig forpligtet til at gjenoptage Spørgsmaalet derom, efter at jeg havde fæet Sagens Sammenhæng, just af Hensyn til, at Lærerne ere affaarne fra at faae deres Krav godkjendte ved Domstolene. De fire Lærere, om hvem her er Tale, havde tidligere fast Ansættelse. Ved Lønningsloven af 1871 blev der inddraget 4 faste Lærerposter; der var før 15 faste Lærere, men nu skulde der kun være 11; altsaa bleve 4 Poster bestemte til Inddragelse og overgif til Lønning af